

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

בפני כב' השופטת, ד"ר דפנה אבניאלי
מבקשים

1. מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד גבריאל קרמר

נגד

משיבים

1. מזרח ומערב מזון בע"מ

2. מזרח ומערב חנויות בע"מ

3. ליאור מטלון

4. גיל גבע

ע"י ב"כ עו"ד שי שרביט ועו"ד איתי ויגודה

החלטה בבקשות לפי פקודת ביזיון בית משפט

תחרות בין שתי חברות העוסקות בשיווק מוצרי מזון, תחת השם "מזרח ומערב", ממשיכה להעסיק את בית המשפט, והפעם במסגרת בקשות לפי פקודת ביזיון בית המשפט, שהגישה מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ (להלן: "המבקשת"). הבקשות הוגשו בעקבות פסק דין חלקי שניתן על ידי בתאריך 6.1.14, האוסר על המשיבה 1 לעשות שימוש בשם המסחרי "מזרח ומערב" בתחום היבוא והשיווק הסיטונאי של מוצרי מזון מן המזרח הרחוק.

רקע עובדתי בקצרה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

1. המבקשת היא חברה פרטית שהוקמה בשנת 2000 על ידי מר עזרא כליף. המבקשת עוסקת ביבוא של מוצרי מזון ממזרח אסיה ושיווקם ללקוחות עסקיים ומוסדיים. בשנת 1994 הרחיבו כליף ובנו עודד את פעילותם ופתחו חנות קמעונאית גדולה בשוק הכרמל בתל אביב, שנשאה את השם "מזרח ומערב" (להלן: "החנות").

בשנת 2004 הגישה המבקשת בקשה לרישום סימן מסחר על שמה. בתעודת סימן המסחר, אשר נרשם בתחילת שנת 2006, צוין כי רישום הסימן לא יתן זכות לשימוש ייחודי במילים מזרח, מערב, West, East, אלא בהרכב הסימן בלבד.

2. המשיבות 1 ו-2 הן חברות שבשליטת ובניהול המשיבים 3 ו-4, העוסקות אף הן ביבוא ושיווק של מוצרי מזון מן המזרח הרחוק. בין המשיבות 1 ו-2 קיימת חלוקת עבודה באופן שמשיבה 1 עוסקת בעיקר ביבוא המוצרים ושיווקם במגזר הסיטונאי, ואילו משיבה 2 מפעילה רשת חנויות הנושאת את השם "מזרח ומערב".

3. בין המבקשת למשיבים התנהל מו"מ, אשר בסיומו נחתמו ביום 10.12.97, שני הסכמים: הסכם אחד לשכירת החנות, על ציודה, למשך 8 שנים. הסכם שני, למכירת הפעילות העסקית של "המוכר" כפי שהוגדר בהסכם, נחתם בין כליף לבין משיבים 1, 3 ו-4 והוא ההסכם שהיה מצוי במוקד המחלוקת בין הצדדים בתובענה, אשר בה ניתן פסק הדין החלקי (להלן: "ההסכם").

4. בהתאם להסכם, רכשו המשיבים מכליף את פעילותו העסקית ב"תחום", לרבות המוניטין והמלאי. בסעיף 1 להסכם הוגדר ה"תחום" כ"מכירה לשוק הקמעונאי של מוצרי מזון מיובאים מהמזרח הרחוק". בפסק הדין החלקי נקבע, כי הפעילות בתחום הסיטונאי לא הועברה למשיבים ונתרה על פי ההסכם בידי המבקשת.

5. בשנים הראשונות לאחר חתימת ההסכם, ובהתאם לאמור בו, עסקו המשיבים בעיקר בהפעלת החנות וכן בשיווק והפצה בסיטונאות של מוצרים מיובאים מן הפיליפינים, תחת השם המסחרי TASTE OF ASIA. אולם, במועד כלשהו לאחר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

שסיימו לפרוע את התשלומים לפי ההסכם, הרחיבו המשיבים את פעילותם בתחום הסיטונאי למוצרים המיובאים מן המזרח הרחוק בכלל, והכל תוך שימוש בשם "מזרח ומערב". המשיבים טענו, כי מרגע שסיימו לפרוע את התשלומים לפי ההסכם, הם היו חופשיים להרחיב את פעילותם גם לתחום הסיטונאי, תוך שימוש בשם "מזרח ומערב". מנגד, טענה המבקשת, כי היא לא מכרה למשיבים ולא התכוונה למכור להם, את הזכות לעשות שימוש בשם "מזרח ומערב" בתחום הסיטונאי.

6. המבקשת הגישה תביעה למתן צו מניעה קבוע, שיאסור על המשיבים לעשות שימוש במותג "מזרח ומערב" בתחום סיטונאות המזון, וצו למתן חשבונות בנוגע לרווחים שהפיקו המשיבים מן השימוש במותג הנ"ל. המבקשת טענה, כי המשיבים עשו שימוש מפר ומטעה במוניטין שצברה המבקשת במותג "מזרח ומערב", בניגוד להסכם, אשר במסגרתו נמכרה למשיבים הזכות להשתמש בשם "מזרח ומערב" בתחום הקמעונאי בלבד. עוד טענה המבקשת, כי המשיבים הפרו את סימנה המסחרי הרשום.

פסק הדין החלקי

7. בפסק הדין החלקי קבעתי, כי כוונת הצדדים הייתה ליצור חיץ בין התחום הקמעונאי לתחום הסיטונאי, וכי המשיבים לא הוכיחו, כי רכשו את הזכות לעשות שימוש בשם "מזרח ומערב" בתחום הסיטונאי, אלא בתחום הקמעונאי בלבד. עוד קבעתי, כי השימוש שעשו המשיבים בשם "מזרח ומערב" מהווה הפרה של סימן המסחר של המבקשת; כי המבקשת הוכיחה כדבעי, כי רכשה מוניטין בשם "מזרח ומערב", ואף הוכיחה קיומו של חשש להטעה. מכאן, שהמבקשת הוכיחה את היסודות הדרושים לביסוס עוולה של גניבת עין מצד המשיבים. טענת המשיבים להגנת "שימוש אמת" בשם נדחתה, כמו גם טענתם, כי המבקשת ויתרה על זכותה בשם "מזרח ומערב" בתחום הסיטונאי. במסגרת פסק הדין החלקי ניתן צו מניעה קבוע כנגד המשיבה 1 בלבד. התביעה נגד המשיבים 2-4 נדחתה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

המשיבה 1 הגישה ערעור על פסק הדין החלקי לבית המשפט העליון, אשר עודנו תלוי ועומד.

הבקשות לפי פקודת ביזיון בית משפט

8. המבקשת הגישה שתי בקשות נפרדות לפי פקודת ביזיון בית משפט: ביום 10.4.14 וביום 18.9.14. במוקד שתי הבקשות נטען, כי המשיבה 1 עושה שימוש מפר בשם המסחרי "מזרח ומערב", לצורך שיווק מוצריה בתחום הסיטונאי. לטענת המבקשת, התחום הסיטונאי כולל את רשתות השיווק, המעדניות והשוק המוסדי.

יצוין, כי טרם הגשת שתי בקשות אלה, הגישה המבקשת ביום 25.2.14 בקשה נוספת לפי פקודת ביזיון בית משפט, בטענה, כי המשיבה 1 לא הגישה דין וחשבון בנוגע לעסקאות וההתקשרויות שביצעה בתחום הסיטונאי והרווח שהפיקה ממכירת מוצרים, תוך שימוש בשם "מזרח ומערב", כאמור בפסק הדין החלקי. ביום 23.3.14 הודיעה המבקשת, כי לאור העובדה שביום 11.3.14 ניתן צו עיכוב ביצוע ארעי בכל הנוגע להגשת דין וחשבון על ידי בית המשפט העליון- היא אינה עומדת בשלב זה על בקשתה, ולפיכך הבקשה הנוספת נמחקה.

9. לנוכח מורכבות הטענות שהעלו הצדדים במסגרת הבקשות נקבע מועד לחקירת המצהירים. החקירות התקיימו ביום 3.11.14. במסגרתן נחקרו המצהירים מטעם המבקשת מר עודד כליף ומר משה מלאייב, וכן המצהיר מטעם המשיבה מר ליאור מטלון. הצדדים הגישו סיכומים בכתב, בהם פירטו בהרחבה את טענותיהם העובדתיות והמשפטיות.

היעדר העילה כנגד המשיבים 2-4

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

10. המשיבים בשתי הבקשות כוללים גם הנתבעים בתובענה 2-4 למרות, שכזכור, התביעה נגדם נדחתה במסגרת פסק הדין החלקי. בנסיבות אלה נטען, כי אין למבקשת עילת תביעה נגדם לפי פקודת ביזיון בית המשפט.

המבקשת סבורה, כי היא זכאית למתן סעד כנגד כל הנתבעים ומפנה בסוגיה זו לפסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 371/78 **מוניות הדר לוד בע"מ נ' אמיל ביטון** (24.6.80), שם נקבע, כי ניתן להעמיד לדין בגין ביזיון בית משפט אורגן או עובד של תאגיד, על אף שצו מניעה שניתן אינו מכוון כלפיו, אם במעשיו או במחדליו הביא לידי כך שהתאגיד לא יבצע צו שיפוטי המחייבו כדין. לאור קביעה זו, סבורה המבקשת, כי בסמכות בית המשפט להטיל סנקציה מתאימה על המשיבים 2-4, על אף שהתביעה נגדם נדחתה, בהתאם להוראת סעיף 6 לפקודת ביזיון בית משפט.

11. בפסק הדין החלקי קבעתי, כי לא היה מקום לצרף לתביעה את המשיבה 2 שכן המשיבה 1 היא שחתמה על ההסכם עם כלוף, והיא העושה שימוש מפר בשם "מזרח ומערב". עוד קבעתי, כי אין מקום להטיל אחריות אישית על המשיבים 3 ו-4 מכוח היותם אורגנים במשיבה 1 או מכוח סעיף 12 לפקודת הנזיקין. קבעתי, כי לא הוכח שהמשיבים ביצעו פעולות החורגות מגדר פעילותו הרגילה של נושא משרה בחברה, ולא הוכח או נטען כי הייתה קיימת מודעות מצידם באופן אישי, לביצוע העוולות המיוחסות לחברה.

בנסיבות אלה נראה, כי לא היה מקום להגיש את הבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט כנגד המשיבים 2-4.

חיזוק למסקנה זו ניתן למצוא בברע"א 9191/05 **מלר נ' כהן** (6.1.10) בו פסק בית המשפט העליון:

"ככלל, אין לנקוט הליכי ביזיון בית משפט כלפי אדם או גוף שמלכתחילה אינו מחויב על פי הצו, נשוא בקשת הביזיון".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

איני רואה מקום לסטות מהלכה זו, הקובעת כי האפשרות לנקוט בהליכי ביזיון בית משפט נגד "זרים" להליך, היא אפשרות חריגה כשלעצמה (ראו גם רע"א 4036/14 מסעודין נ' קושניר (29.12.14)), במיוחד לאור העובדה שהבקשה למתן צו המניעה האוסר שימוש בשם "מזרח ומערב" בתחום הסיטונאי נדחתה, לאחר דיון ענייני בשאלת אחריותם של המשיבים 2-4 והתקבלה רק כלפי המשיבה 1.

פסק הדין בעניין **מוניות הדר לוד**, אליו הפנה ב"כ המבקשת אינו יכול לסייע למבקשת. באותו מקרה ניתן צו מניעה זמני המחייב את המשיבות שם - בין בעצמן ובין באמצעות נהגיהן - להימנע מהסעת נוסעים משדה התעופה בן גוריון שלא ב"נסיעת שירות". בית המשפט העליון קבע, כי לאור העובדה שאחד הנהגים, ביודעו על דבר קיומו של צו המניעה, הוביל נוסעים שלא ב"נסיעת שירות", ניתן להטיל עליו סנקציה אישית על פי סעיף 6 לפקודת ביזיון בית המשפט. השאלה אם ניתן לקבוע שצו המניעה מחייב את הנהג ביטון אישית, לאור העובדה שלא היה צד להליך שבמסגרתו ניתן צו המניעה, נותרה בצריך עיון.

במקרה שלפני, אמנם המשיבות 2-4 היו צד להליך שבמסגרתו ניתן צו המניעה, אך בסופו של דבר נקבע, כי אין מקום ליתן את הצו נגדם, אלא כנגד המשיבה 1 בלבד. בנסיבות אלה, הבקשות לפי פקודת ביזיון בית המשפט תתבררנה כנגד המשיבה 1, בלבד בכל הנוגע להפרה הנטענת של פסק הדין החלקי.

ההליכים לפי פקודת ביזיון בית משפט

12. סעיף 6(1) לפקודה מסמיק את בית המשפט "לכוף אדם בקנס או במאסר לציית לצו שניתן על ידם והמצווה לעשות איזה מעשה או האוסר לעשות כל מעשה".

הליך זה נחשב להליך אכיפה קיצוני, המצוי "בתחום הדמדומים שבין הליך אזרחי" רגיל" להליך פלילי. ההליך נושא אופי מיוחד, באשר אינו מטיל אחריות פלילית, אך הוא גם אינו הליך אזרחי "טהור" במובנו הרגיל. אין הוא עונשי במהותו,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

ומטרתו העיקרית להביא לאכיפת ההחלטה השיפוטית במבט צופה עתיד. הסנקציה בהליך זה היא סנקציה של כפייה. ויודגש: עניינו של ההליך במישור היחסים שבין הצדדים המתדיינים, ואין הוא מיועד להטיל דופי במפר הצו או לפגוע בו" (רע"א 3888/04 שרבט נ' שרבט, פ"ד נט(4) 49 (2004)).

הליך הביזיון נחשב הליך אכיפה קיצוני, מאחר שהסנקציה הקבועה לצידו, קנס או מאסר, עשויה להיות קשה ופוגענית. על כן, מקובל לראות בו הליך שיורי, לאחר שההליכים האחרים האפשריים מוצו. בית המשפט העליון חזר וקבע, כי השימוש בכלי אכיפת זה צריך להיות מוגבל רק למקרים מתאימים, וכי אין להיזקק להליכי ביזיון בית המשפט כאשר קיימת דרך אחרת לביצוע ההוראה השיפוטית (פרשת שרבט הנ"ל והאסמכתאות המופיעות שם; רע"א 6858/14 צדוק נ' שיכון ופיתוח לישראל בע"מ ואח' (11.1.15)).

עוד נקבע, כי על הצו השיפוטי, שאכיפתו מתבקשת במסגרת הליך הביזיון "להיות ברור, בלתי משתמע לשתי פנים, ונטוע היטב בקרקע משפטית או עובדתית. ככל שצו שיפוטי אינו עומד ברף זה, אין מקום להניע את גלגלי הליך הביזיון" (רע"א 4036/14 מסעודין נ' קושניר ואח' (29.12.14) והאסמכתאות המופיעות שם).

13. המשיבים טוענים, כי המבקשת הגישה באופן "סדרתי" שלוש בקשות לביזיון בית משפט, מתוך מטרה "לפתוח מחדש" את פסק הדין ולהרחיבו לצרכיה. המשיבים מדגישים, כי בכל הנוגע לבקשות לפי פקודת ביזיון בית משפט, הנטל להוכיח את ההפרה מוטל על כתפי המבקש. אין מדובר בנטל אזרחי רגיל, אלא "נטל מוגבר", לאור ההשלכות של קבלת בקשה מסוג זה והאפשרות להשית עונשים פליליים על המפר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

הבקשה הראשונה - שימוש במנוע החיפוש "גוגל"

14. בבקשה הראשונה נטען, כי הקלדת השם "מזרח ומערב" במנוע החיפוש "גוגל" מציגה את התוצאה הבאה:

מזרח ומערב

www.eastwest-food.co.il

כל המוצרים בסדרת Taste of Asia כשרים! המוצרים
נבחרים בקפידה ממיטב היצרנים בכל רחבי המזרח הרחוק
ומשווקים ברשתות המזון, במעדניות ובחנויות מזרח ומערב
בכל רחבי הארץ

לטענת המבקשת, לחיצה על הקישור מובילה לאתר האינטרנט של המשיבה 1 הנושא את הכותרת "מזרח ומערב חנויות". המבקשת טוענת, כי מהפרסום המפר עולה, כי המשיבה 1 ממשיכה לעשות שימוש בשם "מזרח ומערב" בתחום הסיטונאי, מציגה את עצמה כמי שמוכרת את מוצרי "מזרח ומערב" ברשתות המזון ובמעדניות, ובכך מפרה את צו המניעה הקבוע שניתן במסגרת פסק הדין החלקי.

15. עוד טוענת המבקשת, כי המשיבה 1 מפרסמת באתר האינטרנט שלה קטלוג מוצרים, המכוון ללקוחות סיטונאיים, ובו מוצעים רטבים במיכלים של 5 ליטרים; מזונות באריזות של 9 ו-22 ק"ג וכדו'. המשיבה 1 מציגה באתר האינטרנט שלה סרטון מתוך סדרת טלוויזיה בשם "ממזרח למערב" שיצרה גב' הילה אלפרט-סדרה שהמבקשת טוענת, כי נתנה לה את חסותה, כפי שהוכח במסגרת הראיות שהוגשו בהליך העיקרי.

16. לטענת המבקשת, המשיבה 1 "מתחכמת" ועושה שימוש בשם "מזרח ומערב" בתחום הסיטונאי, אך מתימרת להסתתר מאחורי פעילותה, כביכול, של המשיבה 2.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

לטענתה, המשיבה 1 עושה שימוש בנתבעת 2, נגדה נדחתה התביעה, על מנת למכור מוצרים בתחום הסיטונאי, תוך שימוש מסחרי בשם "מזרח ומערב".

17. בתגובה לטענות המבקשת, טוענים המשיבים, כי תוצאת החיפוש העומדת במוקד הבקשה, אינה בגדר פרסום שיזמו המשיבה 1 או 2, אלא תוצאת חיפוש "טבעית" במנוע החיפוש "גוגל". המשיבים מדגישים, כי למשיבה 1, כמו ליתר המשיבים, אין שליטה על תוצאת החיפוש. לטענתם, מדובר במידע בסיסי, שהוא "נחלת הכלל", שכן כל משתמש באינטרנט יודע להבדיל בין תוצאות החיפוש ה"טבעיות" שבשליטת גוגל, לבין "קישור ממומן" - אשר לא קיים בענייננו. בהקשר זה מפנים המשיבים לפסק הדין בע"א (ת"א) 11-11-15667 **פרופורציה נ' פי.אם.סי בע"מ נ' ד"ר קליין** (29.7.13), שם התייחס כב' השופט גינת להבדל שבין "קישורים טבעיים" ל"קישורים ממומנים", וקבע כי המבקש להביא לכך שגולשים במנוע החיפוש יגיעו לאתר שלו ברשת האינטרנט, רשאי להתקשר עם מנוע החיפוש "גוגל" ולרכוש מילות קישור. הקשה על אותן מילות קישור תעלה את תוצאות החיפוש בקשר לאותן מילים - 'קישורים טבעיים'. כמו כן, תציג הקשת המילים, בנפרד 'קישורים ממומנים', שהם מודעות המפנות לאתר המפרסם.

18. לחילופין טוענים המשיבים, כי משעה שלא הציגה המבקשת חוות דעת מומחה באשר לאופן פעולתו של מנוע החיפוש גוגל - לא עמדה המבקשת בנטל המוגבר המוטל עליה להוכיח, כי המשיבים מבזים את פסק הדין החלקי. המשיבים מפנים בעניין זה לפסק הדין בת"א (ת"א) 10-09-11296 **Tommy Hilfiger Licensing LLC נ' סויסה ואח'** (31.7.12). כב' השופט ענבר קבע שם, כי בהינתן שאופן פעולתו של מנוע החיפוש "גוגל" אינו מן המפורסמות שאינן צריכות ראייה, מחד גיסא, ונוכח אי הגשתה של חוות דעת מומחה בעניין זה, מאידך גיסא, לא ניתן לקבוע מה גרם לסדר הופעתם של המופעים בתוצאות החיפוש, והאם למשיבים היה חלק בדבר.

19. המשיבים מדגישים, כי אתר האינטרנט העומד במרכז הבקשה הוסב לשימושה הבלעדי של המשיבה 2, ושמה של המשיבה 1 הוסר מן האתר והוחלף בשמה של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

המשיבה 2. ציון השם "מזרח ומערב" נעשה בהקשר ברור ובלעדי לרשת החנויות של המשיבה 2, וביחס לתחום הקמעונאי, לגביו אין כל איסור על המשיבה 2 לעשות שימוש בשם המסחרי "מזרח ומערב".

20. באשר לטענות המבקשת ביחס לסרטון של גב' הילה אלפרט, טוענים המשיבים, כי הסרטון היחיד המופיע באתר הוא סרטון פרסומת של מוצרי "Taste of Asia", המוצג באמצעות אתר YOUTUBE. כנהוג באתר זה, לאחר סיום הצפייה בסרטון, מופיעה חלונית ובה הצעות לצפייה בסרטונים דומים בהקשרם לסרטון האחרון שנצפה. חלונית זו מועלית על ידי אתר YOUTUBE בלבד, ולמשיבות 1 ו-2 אין כל שליטה על כך.

21. בסיכומי התשובה טוענת המבקשת, כי המשיבים התעלמו מן העובדה שהמלל בפרסום המפר הוא העתק מדויק של המלל המופיע באתרם. לטענת המבקשת, אין זה מקרי שדווקא המלל המתייחס לתחום הסיטונאי הועתק לפרסום המפר, תחת הכותרת "מזרח ומערב". המבקשת מפנה לפסק הדין בת"א (שלום תל-אביב) 12-05-49918 עו"ד עמי סביר נ' שאול בר נוי (23.9.14), שם נקבע, כי "מנוע החיפוש אינו יוצר תוכן בעצמו אלא מציג קישורים לדפי אינטרנט שונים, שנערכו ופורסמו על ידי צדדים שלישיים".

יצוין, כי על פסק הדין הוגש ערעור (ע"א 14-11-44711) הממתין לדיון.

22. סבורני, כי טענותיה של המבקשת ביחס לפרסום שעושות המשיבות במנוע החיפוש "גוגל", לצורך קידום אתר האינטרנט שלהן - הן עניין החורג מהליכי בזיון בית המשפט ומקומן של טענות אלה להתברר במישור משפטי נפרד.

שאלת השימוש שעושות הנתבעות במאגר החיפוש "גוגל" וכן השאלה מי ה"שולט" בתוצאות החיפוש, הן שאלות עובדתיות, אשר לא הועלו ולא נדונו בהליך שבמסגרתו ניתן פסק הדין החלקי. המבקשת בחרה לצמצם את התובענה להגדרת "התחום" על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

פי ההסכם, ולא העלתה כל טענה בנוגע לפרסום אסור באתרי אינטרנט או ב"גוגל".
בנסיבות אלה, כאשר הנושא לא נדון ולא הוכרע במסגרת פסק הדין החלקי, הבקשה
לפי פקודת ביזיון בית המשפט, שעילתה השימוש מפר פסק הדין במנוע החיפוש
"גוגל", חורג מגדר פסק הדין ואינו מקים זכות לסעד בהליך ביזיון.

מעבר לדרוש ומבלי להביע דעה לגופו של עניין, אציין, כי מאז שניתנו פסקי הדין
אליהם הפנו הצדדים, חלה התקדמות בכל הנוגע להבנת מבנה מנועי החיפוש השונים
והיכולת לשלוט בתוצאות המופקות מהם. הנושא מעניין ומאתגר אך הדין בו אינו
יכול להיעשות כאן ויש להותירו להזדמנות אחרת.

הבקשה השנייה - קידום המוצרים ברשתות השיווק

23. בבקשה השנייה טענה המבקשת, כי המשיבה 1 ממשיכה לעשות שימוש מסחרי בשם
"מזרח ומערב", לשם קידום מוצרים עם המותג Taste Of Asia על המדפים
ברשתות השיווק.

לטענת המבקשת, בסניף רשת "ויקטוריי" בלוד הופיע פרסום של מבצעים למכירת
שני מוצרים, שהוצגו כמוצרים של "מזרח ומערב", למרות שהמבקשת אינה מוכרת
לרשת "ויקטוריי" את מוצריה.

צילומי הפרסום צורפו כנספח 1 אשר בו נאמר:

"רוטב צ'ילי 700 מ"ל מזרח ומערב

2 יח' ב-15 ₪"

בתצהירו של מר משה מלאייב, עובד המבקשת (להלן: "מלאייב"), אשר הוגש
בתמיכה לבקשה נטען, כי בחודש אוגוסט 2014 גילה שבסניף "ויקטוריי" בלוד נעשה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

שימוש מסחרי בשם "מזרח ומערב", לשם קידום מוצרי המשיבה 1. לדבריו, הדבר "הדליק אצלו נורה אדומה", שכן למבקשת אין קשרי עבודה עם רשת "ויקטורי".

המבקשת מביאה דוגמה נוספת וטוענת, כי על המדפים של מוצרי המשיבה 1 בסניף "עדן טבע מרקט" בכפר סבא, הודבקה מדבקה עם השם המסחרי "מזרח ומערב". בסעיף 5 לתצהירו של מלאייב נאמר, כי ביקר בסניף רשת הסיטונאות "עדן טבע מרקט" בכפר סבא שבו נמכרים גם מוצרי המבקשת, וראה על המדפים מדבקה עם השם המסחרי "מזרח ומערב". לדבריו, "הדבר בלבב אותי וחשבתי שמוצרים של "טייסט אוף אסיה" הוצבו על מדף שלנו, במקום המוצרים שלנו. פניתי לאחראי בסניף... והוא פטר את הדבר בכך שאמר לי שהברקוד על המדבקה הוא של "טייסט אוף אסיה", ושזה מדף של "טייסט אוף אסיה".

בסעיף 6 לתצהיר הוסיף מר מלאייב, כי ערך בדיקה בסניפים נוספים של רשת "עדן טבע מרקט" בחולון, באור יהודה ובנתניה וראה שבכולם יש מדבקות עם השם המסחרי "מזרח ומערב", על מדפים עם מוצרים של "טייסט אוף אסיה".

24. המשיבים טוענים, כי המבקשת מנסה להרחיב את הגדרת ה"תחום הסיטונאי", ובכך להרחיב באופן פסול את תוכנו של צו המניעה בפסק הדין החלקי. לטענתם, למונח "סיטונאות" הגדרה מילונית ברורה, שאינה יכולה להיות שנויה במחלוקת והיא אף בגדר "ידיעה שיפוטית". ברור לכל, כי מכירה לצרכנים בסניפי רשתות השיווק, כמו גם ברשת החנויות של המשיבה 2, היא מכירה קמעונאית, לצרכן הקמעונאי.

25. באשר למדבקות טוענים המשיבים, כי "טרונייתה של המבקשת היא אך ורק ביחס לשלטי נייר שהוכנו על-ידי רשתות השיווק בשלב המכירה הקמעונאית לשם הצגה בתוך המרכול עבור הצרכן הסופי המשוטט בין מדפי הסופרמרקט". המשיבים מדגישים, כי מדובר בתחום הקמעונאות, וטוענים כי השליטה על אותם שלטים מצויה בידי רשתות השיווק, ולא בידי המשיבים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

לחילופין, המשיבים טוענים, כי גם אם הייתה המשיבה 1 שולטת על תוכן השלטים ברשתות השיווק, מדובר בשילוט אינפורמטיבי המיועד לצרכנים בתחום הקמעונאי, ולא בתחום הסיטונאי. לפיכך, לא מדובר בהפרה של פסק הדין החלקי.

המשיבים הוסיפו וציינו, כי "כצעד של מחווה", כהגדרתם, ולפנים משורת הדין, פנתה המשיבה 1 אל רשת "ויקטורי" בבקשה, כי המילים "מזרח ומערב" לא יופיעו לצד מוצרי Taste Of Asia של המשיבה 1, לאחר שהמבקשת שיגרה אליה מכתב התראה (סעיף 20 לתגובה). המשיבים לא ציינו באיזה אופן פנו לרשת "ויקטורי", ולא צירפו את תוכן הפנייה.

עדויות הצדדים

26. חקירתו הנגדית של מר כליף התמקדה בשאלת ההבחנה בין מכירה סיטונאית לבין מכירה קמעונאית. במענה לשאלה: "כשרשת שיווק מוכרת 2 בקבוקים של רוטב צ'ילי ב-15 ש", זו מכירה סיטונאית?", השיב מר כליף: "מבחינתי זו מכירה סיטונאית" (עמ' 53, שו' 20).

יחד עם זאת, בהמשך חקירתו, כאשר נשאל מר כליף על ידי בית המשפט מהי להגדרתו ההבחנה בין סיטונאות לקמעונאות השיב באופן שונה, הסותר את תשובתו הקודמת:

"לשאלת בית המשפט, מה האבחנה (צ"ל הבחנה- ד.א.) שלך בין סיטונאות לקמעונאות?
ת: אם אני מוכר כמויות גדולות של סחורה לרשתות עם הרבה סניפים זה סיטונאות .

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

ש: אם הם מוכרים אחר כך את האריזות או הבקבוקים הקטנים בתפזורת ללקוח שיבוא לקנות, איזה סוג של שיווק מבחינתך? סיטונאי או קמעונאי.

ת: זה יכול להיות סיטונאי ויכול להיות קמעונאי.

ש: בבקשה שלך לביון (צ"ל בזיון- ד.א.) בית משפט איך אתה מסווג את המכירות שביקשת צו לגביהם?

ת: סיטונאית.

ש: איך הגעת למסקנה שזה סיטונאי?

ת: כל (צ"ל על-ד.א.) סמך כמויות המכירה. זה סיטונאות"

(עמ' 53, שו' 31-23)

מתשובותיו של מר כליף ניתן ללמוד, כי לגישתו, רשתות השיווק פועלות כגוף קמעונאי וכגוף סיטונאי כאחד. מחד גיסא, סבור מר כליף שההבחנה בין התחום הקמעונאי לתחום הסיטונאי נעשית על סמך כמויות המוצרים הנמכרים. מאידך גיסא, לגישתו של מר כליף, גם מכירה של 2 בקבוקי רוטב נחשבת למכירה סיטונאית.

מר מלאייב התייחס בעדותו למדבקות שראה על המדפים. לדבריו, "הפתקיות האלה זה סידור מדפים ברשת ואם רשום שם מזרח ומערב על מוצרים של טייסט אוף אסיה זו הטעיה של הצרכן. אני גם כספק התבלבלתי. כשבאתי לסדר את המדף פתאום ראיתי שרשום "מזרח ומערב" והתבלבלתי" (עמ' 56, שו' 12-10).

במענה לשאלה נוספת השיב מר מלאייב כי לקוחות רשת השיווק יוטעו לחשוב, כי מדובר במוצרי המבקשת, כאשר בפועל מדובר במוצרי המשיבה 1 (עמ' 56, שו' 15-16).

המצהיר מטעם המשיבים מר ליאור מטלון נשאל האם רשתות השיווק הן חלק מהשוק הסיטונאי והשיב: "אני סיטונאי המוכר להן בסיטונאות אבל הן רשתות קמעונאיות המוכרות לצרכן הפרטי" (עמ' 57, שו' 11). לגבי הפתקיות שהודבקו טען

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

מר מטלון כי לאחר שהתקבל מכתב התראה שבו התלוננה המבקשת על רשת "ויקטוריי" פנו המשיבים וביקשו להסיר את השילוט אך לא היה בידו עותק של הפנייה שנשלחה או כל תיעוד אחר.

סיטונאות לעומת קמעונאות

27. "החטא הקדמון" הוא שהצדדים לא ערכו בהסכם, הבחנה ברורה בין התחום הקמעונאי לתחום הסיטונאי, למרות שביקשו להפריד ביניהם.

בפסק הדין נאמר, כי ב"כחוט השני שזורות בהסכם הוראות המלמדות בבירור על כוונתם של הצדדים להפריד בין העיסוק הקמעונאי לבין העיסוק הסיטונאי, ולייחד את השימוש בשם "מזרח ומערב" בתחום הסיטונאי, לאחר חתימת ההסכם, לכליף בלבד או לתובעת שבאה בנעליו" (עמ' 14, שו' 3).

האמירה בדבר הרצון להפריד בין העיסוק הקמעונאי לבין העיסוק הסיטונאי קיימת, אך ההבחנה בין שני התחומים - אין. הצורך בהבחנה בין התחומים מתעצם, לנוכח העובדה שההסכם מתיר לשני הצדדים להשתמש בשם "מזרח ומערב". לכאורה אמור כל צד לדעת באיזה תחום מותר לו השימוש בשם "מזרח ומערב". המבקשת טוענת כי חלה "זליגה" מהתחום הקמעונאי לתחום הסיטונאי מצד המשיבה 1, ואילו המשיבה טוענת, כי הקפידה לפעול בתחום המותר לה ולא מעבר לכך.

28. המונח "סיטונות", כהגדרתו במילון "אבן שושן" הוא "מסחר בקנה מידה גדול, קנייה ומכירה בכמויות גדולות".

המונח "קמעונות" מוגדר במילון "אבן שושן" כ"מכירה ליחידים, מסחר זעיר לצרכנים".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

כפי שניתן להיווכח, אין בהבחנה האמורה כדי לסייע במחלוקת הנטושה בין הצדדים.

נפנה עתה לחקיקה, אליה לא הפנו ב"כ הצדדים בסיכומיהם, בניסיון לדלות הגדרה מדויקת יותר.

מעטים דברי החקיקה המתייחסים למונחים אלה. חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1956 מגדיר "סיטונאי", במצרף- מי שעסקו, או חלק מעסקו, הוא למכור אותו מצרף לקמעונאי". כמו כן, מגדיר החוק את המונח "קמעונאי", במצרף- מי שעסקו, או חלק מעסקו, הוא למכור אותו מצרכן לצרכן".

חוק אזורים חופשיים לייצור בישראל, התשנ"ד-1994 קובע, כי מכירה קמעונאית היא

"מכירה למי שרוכש טובין שלא למטרת מכירה או ייצור, לרבות מכירה בחנות המפעל".

גם בהגדרות הללו אין למצוא מענה להבחנה בין תחומי העיסוק של הצדדים לסכסוך.

29. סבורני, כי ההבחנה בין התחום הקמעונאי לתחום הסיטונאי טמונה במענה לשאלה המקדמית: מיהו הצרכן שאליו יש להתייחס?

אין חולק, כי מכירה בקמעונאות היא מכירה ליחידים. בהתאם למוסכם בין הצדדים, בתחום זה הותר השימוש בשם "מזרח ומערב" למשיבה, והיא אף עושה בו שימוש במכירת מוצריה לאנשים פרטיים, למסעדות, למעדניות וכיוצ"ב צרכנים שאין מחלוקת לגביהם.

כאשר המשיבה מוכרת את מוצריה לרשתות השיווק, כדוגמת רשת "ויקטוריי" ו"עדן טבע מרקט" היא אינה מוכרת ל"משתמש הקצה"- הצרכן הבודד. המכירה מתבצעת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

מול רשתות השיווק; כמויות גדולה של מוצרים מוצגות לראווה על מדפי חנויות הרשת; סדרניה של המשיבה מסדרים את המוצרים על המדפים, ואילו ההתקשרות עם הצרכן הבודד נעשית בין רשת השיווק לבין הקונה, ללא מעורבותה של המשיבה או מי מטעמה. אמור מעתה - מכירה לרשתות השיווק של מוצרי המשיבה, איננה מכירה קמעונאית, אלא היא מכירה סיטונאית של מוצרים, המוזמנים על פי שיקול דעתן של רשתות השיווק באמצעות קניינים של אותה רשת.

ניסיונה של המשיבה להיתמם ולטעון, כי מדובר במכירה לצרכן הבודד, הרוכש בסופו של דבר את המוצרים מעל מדפי רשת השיווק, הוא ניסיון ברור לעקוף את ההגבלה שהוטלה על המשיבה בהסכם שנחתם בין הצדדים ואשר קיבלה אישור בפסק הדין החלקי. בפסק הדין נקבע מפורשות, כי על פי ההסכם נותר התחום הסיטונאי בידיה של המבקשת ולא הועבר לידי המשיבה, אך המשיבה מוכרת גם מוכרת מוצרים בסיטונאות לרשתות השיווק ויקטורי ועדן טבע מרקט.

31. אין חולק, כי מוצרים של "מזרח ומערב" נמצאו ברשת "ויקטורי" ו"עדן טבע מרקט". המבקשת טענה, כי אינה מוכרת כלל לרשת "ויקטורי", ומכאן, שהימצאותם של המוצרים ברשת זו היא תוצאה של פעולות המבוצעות על ידי המשיבה. המשיבה לא הכחישה שמוצרי "מזרח ומערב" נמצאו ברשתות אלה, אך טענה, כי התכוונה לשווקם תחת השם "טייסט אוף אסיה".

נבחן עתה את שאלת השימוש בשם "מזרח ומערב".

שימוש אסור בשם "מזרח ומערב"

32. המבקשת טענה, כי המשיבה עושה שימוש בשם המסחרי "מזרח ומערב" ומציגה עצמה כמי שמוכרת מוצרי "מזרח ומערב", באמצעות מדבקות הנושאות שם על המדפים. המשיבה טענה, כי המדבקות "מזרח ומערב" לא הודבקו על ידה, אלא על ידי עובדי רשתות השיווק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

33. למרבה הצער, לא מצאה המשיבה לנכון לזמן מי מעובדי רשת "ויקטוריי" או "עדן טבע מרקט" להוכחת הטענה, כי אין לה יד ורגל בהדבקת המדבקות. הגרסה נשמעה רק מפיו של מנהל המשיבה, מר ליאור מטלון, אשר לא ידע להסביר את התופעה.

מר מטלון טען בחקירתו הנגדית, כי לאחר שקיבל מכתב התראה פנה לרשת "ויקטוריי" וביקש שיסירו את המדבקות מהמדפים, אך לא נענה (עמ' 57, שו' 25). לדבריו, הדבר נעשה לפני משורת הדין, שכן "זה לא הכוונה שלנו שירשמו המילים האלה מתחת... אין עם מי לדבר ברשתות האלה. יש להם התנהלות פנימית. אני לא יכול לשנות להם את כל ההתנהלות שלהם בחברה כי אחר כך כל אחד יבוא לבקש מהם לשנות ולכתוב כך או אחרת... למיטב ידיעתי המצב לא השתנה עד היום" (עמ' 58, שו' 7 ואילך).

לא הוכח כי המדבקות הוסרו בעקבות פניה זו, או שנעשה ניסיון נוסף להפסיק את התופעה.

34. אין באפשרותי לקבל את הטענה, כי המדבקות "מזרח ומערב" הוכנו והודבקו על ידי עובדי המרכולים, ולא על ידי נציגי המשיבה. סידור המדפים ברשת המרכולים נעשה על ידי נציגים של החברה המשווקת. כך מקובל ברשתות המזון, ולא הובאה בפני ראיה המלמדת כי הסידור לא היה בתיאום עם עובדי המשיבה. קשה להניח, כי לרשת השיווק יש אינטרס להדביק מדבקות עם השם "מזרח ומערב" דווקא, במקום מדבקות עם השם "טייסט אוף אסיה". המשיבה לא הוכיחה כי נקטה באמצעים כדי לשים קץ לתופעה, ולמעט הטענה על משלוח מכתב (שלא הוצג), לא עשתה כל פעולה נוספת.

התנהלותה של המשיבה לאחר מתן פסק הדין החלקי, ובמיוחד לאחר הגשת הבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט מלמדת, כי לא פעלה בשקידה ראויה לקיים את המוטל עליה. המשיבה העדיפה להותיר את המצב על כנו ולהסתתר תחת הטענה, כי "אין עם מי לדבר ברשתות האלה".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 10-10-19922 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 14-06-29391 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

סיכום

אני קובעת, כי המשיבה הפרה את החיוב שהוטל עליה בפסק הדין החלקי, להימנע ממכירת מוצרים בתחום הסיטונאי, כאשר מכרה מוצרים לרשתות השיווק "ויקטורי" ו"עדן טבע מרקט".

מאחר שלא הוצגה בפני ראייה לכך שהשימוש במדבקות "מזרח ומערב" הופסק, אני קובעת, כי המשיבה הפרה את האיסור להשתמש בשם "מזרח ומערב" בתחום הסיטונאי, בהתייחס לרשתות השיווק "ויקטורי" ו"עדן טבע מרקט".

אני מורה למשיבה 1 לפעול לאלתר להפסקת השימוש בשם "מזרח ומערב" ברשת "ויקטורי" וברשת "עדן טבע מרקט" בכל הסניפים שפורטו בבקשה.

כן אני מורה, כי החל מיום מתן ההחלטה ועד למסירת הודעה המבשרת, כי בוצע צו בית המשפט, תחויב המשיבה בתשלום קנס יומי בסך 2,000 ₪.

המזכירות תמציא בפקס עותק מהחלטתי לב"כ הצדדים.

ד"ר דפנה אבניאלי, שופטת

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ה, 04 מאי 2015, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"א 19922-10-10 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ ואח'

ת"א 29391-06-14 מזרח ומערב יבוא ושיווק בע"מ נ' מזרח ומערב מזון בע"מ

הוקלד על ידי .....